

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Markovej a členiek senátu JUDr. Dariny Ličkovej a JUDr. Júlie Horskej v právnej veci žalobcov **1/ Ing. A., R., 2/ K., K., 25/ E., K. a 27/ J., spol.s.r.o.,** IČO: X., všetci zastúpení advokátom JUDr. M., D., proti žalovanému **JUDr. J., J.,** správcovi konkurznej podstaty úpadcu P., a.s. v konkurze, H., IČO: 31561420, zastúpenému advokátom JUDr. C., F., **o vylúčenie veci z konkurznej podstaty,** na odvolania žalobcov 1/, 2/, 25/ a 27/ proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 29. januára 2008, č.k. 35 Cbi 45/04-261 a proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 29. februára 2008, č.k. 35 Cbi 45/04-272 , takto

r o z h o d o l:

Napadnutý rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 29. januára 2008, č.k. 35 Cbi 45/04-261 sa **p o t v r d z u j e.**

Napadnuté uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici z 29. februára 2008, č.k. 35 Cbi 45/04-272 sa **z r u š u j e.**

Žalobcovia 1/, 2/, 25/ a 27/ sú povinní zaplatiť žalovanému na účet zástupcu náhradu trov odvolacieho konania v sume 29 240,-- Sk. Splnením povinnosti jedným zo žalobcov zaniká povinnosť ostatným v rozsahu plnenia.

O d ô v o d n e n i e:

Krajský súd v Banskej Bystrici napadnutým rozsudkom zamietol žalobu, ktorou sa žalobcovia domáhali vylúčenia z konkurznej podstaty technickej infraštruktúry tvorenej objektom SO 202 - verejné komunikácie a chodníky v obytnom súbore B. v zložení: komunikácia SO1 s názvom ulica N. a komunikácia SO2 s názvom K., postavené na pozemku parc.č.5458/19, o výmere 1281 m² a na pozemku parc.č.2458/49, o výmere 940 m², zapísaných na LV č.X. pre k.ú. R.. Žalobcom 1/,2/,25/ a 27/ uložil povinnosť zaplatiť žalovanému 218 938,-- Sk náhrady trov konania s tým, ak splní túto povinnosť jeden zo žalobcov, zanikne povinnosť ostatným v rozsahu splnenia.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že sa predovšetkým zaoberal otázkou vlastníctva k predmetnej technickej infraštruktúre. Pri posúdení tejto otázky vychádzal z podmienok, dohodnutých v kúpnej zmluve. Dospel k záveru, že z obsahu kúpnej zmluvy nevyplýva, žeby prejav vôle zmluvných strán smeroval k uzavretiu kúpnej zmluvy, ktorá sa mala týkať prevodu vlastníctva k technickej infraštruktúre. Poukázal na článok IV. kúpnej zmluvy, z ktorého nevyplýva vôľa strán uzavrieť takúto zmluvu. Predmetom kúpnych zmlúv, ktoré žalobcovia predložili v konaní na súde prvého stupňa, bol prevod nehnuteľností-pozemkov, popísaných v týchto kúpnych zmluvách. Žalovaný sa v nich zaviazal vybudovať technickú infraštruktúru. Z technickej infraštruktúry v konaní žalobcovia vyčlenili objekt SO202, t.j. verejné komunikácie a chodníky v obytnom súbore B. v zložení komunikácia SO1 s názvom ulica N. a komunikácia SO2 s názvom ulica K., pričom žiadali, aby súd vyslovil, že táto infraštruktúra je v ich vlastníctve a na základe toho vylúčil vec zo súpisu konkurznej podstaty úpadcu P.. a.s., Súd sa priklonil k názoru žalovaného, že ide o nehnuteľnosti a nezdieľa názor žalobcu, že ide o samostatné veci, ktoré nie sú nehnuteľnosťami. Súd vyslovil záver, že prejav vôle účastníkov, vyjadrený v článku IV. kúpnej zmluvy, nesmeroval k prevodu vlastníctva k technickej infraštruktúre, lebo predmetom prevodu boli len pozemky za vzájomne dohodnuté kúpne ceny. Ďalej súd poukázal na nájomnú zmluvu z 20.mája 2003, č. 223-35/03, predmetom ktorej boli objekty technickej infraštruktúry, ktorej určenia vlastníckeho práva sa žalobcovia domáhajú. Uviedol, že samotní žalobcovia pri uzatváraní nájomnej zmluvy nevystupovali ako vlastníci uvedených objektov občianskej vybavenosti, pretože v opačnom prípade by nájomnú zmluvu so žalovaným ako prenajímateľom neuzavreli. Súd ďalej prisvedčil tvrdeniam žalovaného, že žalobcovia v časti vlastníctva technickej infraštruktúry neboli spôsobilými vlastníkmi, najmä čo sa týka prevádzkovania

verejného plynovodu a kanalizácie. Pokiaľ by vôľa účastníkov viedla k uzavretiu zmluvy o prevode technickej infraštruktúry ako súčasti kúpnych zmlúv, ktoré uzavreli, bol by v uvedených zmluvách taktiež vyjadrený spoluvlastnícky podiel k tejto technickej infraštruktúre. Z uvedených dôvodov žalobcovia vlastníctvo k infraštruktúre nenadobudli, preto žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Proti tomuto rozsudku podali odvolanie žalobcovia 1/, 2/, 25/ a 27/. Žiadali napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Odvolanie odôvodnili tým, že súd prvého stupňa rozhodol vo veci nesprávne a predčasne, čím odňal žalobcom konať pred súdom. Uviedli, že žalobca 27/ podal 21.decembra 2007 na Okresný súd Bratislava III žalobu o určenie vlastníckeho práva k technickej infraštruktúre, konanie je vedené pod sp.zn. 25 Cb 27/07. Žalobcovia žiadali prerušiť konanie až do rozhodnutia v uvedenom konaní. Súd však žiadosti nevyhovел, vec prejednal a žalobu zamietol, čím odňal žalobcom uplatniť svoje právo pred súdom. Podľa názoru odvolateľov z článku IV. Kúpnej zmluvy jednoznačne vyplýva záväzok predávajúceho vybudovať na náklady kupujúcich príslušnú technickú infraštruktúru, ktorá je bližšie popísaná v projektovej dokumentácii k stavebnému povoleniu stavby pod názvom „Infraštruktúra súboru rodinných domov P.“, vypracovanej Ing. A., ako aj v „Podmienkach prevodu stavebných pozemkov pre výstavbu rodinných domov do osobného užívania v B.“. Podľa uvedených podmienok, ktoré žalobcovia založili do súdneho spisu a ktoré sú podpísané štatutárnymi orgánmi predávajúceho, technickú infraštruktúru mali tvoriť okrem iného aj vybudované prístupové cesty a chodníky v rozsahu projektovej dokumentácie. Odvolatelia sú toho názoru, že súd otázku vlastníctva k predmetnej technickej infraštruktúre posúdil nesprávne, lebo sa dostatočne nevenoval dokazovaniu na základe predloženej kúpnej zmluvy, najmä článku IV. Na zistenie skutkových okolností v tomto smere nepovažoval za potrebné vypočuť ako svedka žiadnu z osôb, ktorú žalobcovia označili. Ide najmä o členov štatutárných orgánov a iných vedúcich pracovníkov spoločnosti V., a.s., ktorí so žalobcami rokovali a boli zainteresovaní na celkovom investičnom zámere. Ďalej uviedli, že verejné komunikácie a chodníky sa nezapisujú do katastra nehnuteľností, a preto na prevod vlastníckeho práva k nim sa nevyžaduje vklad. Pokiaľ ide o nájomnú zmluvu, na ktorú poukázal súd vo svojom rozhodnutí, odvolatelia uviedli, že predmetnú nájomnú zmluvu uzatvárali v čase, keď technická infraštruktúra ešte nebola skolaudovaná. Rozhodnutie o povolení užívať stavbu bolo vydané Okresným úradom Bratislava III, odbor dopravy, pozemných komunikácií a iných odvetvových vzťahov 30.7.2003. Žalovaný predložil žalobcom nájomnú zmluvu, aby

na jej základe užívali technickú infraštruktúru až do času jej skolaudovania, kedy mala byť odovzdaná žalobcom. Sú toho názoru, že akékoľvek zaväzovanie sa ohľadom predmetnej infraštruktúry nemôže mať vplyv na vlastníctvo žalobcov k nej.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žiadal napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Uviedol, že majetok, ktorý je predmetom tohto sporu, bol správcovi konkurznej podstaty odovzdaný na základe vykonania súpisu v zmysle § 17 zákona o konkurze a vyrovnaní. Majetok bol vo výlučnom vlastníctve úpadcu bez akýchkoľvek tiarch, resp. záťaží, ktoré by úpadcu obmedzovali vo vlastníckom práve. Žalobcovia svoje nároky odôvodňujú článkom IV. kúpnej zmluvy, ktorý je nasledovný: „V kúpnej cene je zahrnuté aj vybudovanie technickej infraštruktúry k hranici predmetu prevodu a príprava územia v rozsahu projektovej dokumentácie k stavebnému povoleniu stavby pod názvom „Infraštruktúra súboru rodinných domov P.“, vypracovanej Ing. A. a v zmysle Podmienok prevodu stavebných pozemkov pre výstavbu rodinných domov do osobného užívania v B., z januára 1999, spracovaných predávajúcim ako aj podľa pripomienok a požiadaviek správcov sieti a dotknutých inštitúcií v lehotách v týchto dokumentoch uvedených.

Ďalej uviedol, že ako vyplýva z kúpnych zmlúv predložených žalobcami, predmetom prevodu nebol prevod spoluvlastníckeho práva k infraštruktúre, pretože to nevyplýva z vymedzenia predmetu prevodu tak ako je definovaný v kúpnych zmluvách. Súčasťou kúpnej ceny bola len úhrada nákladov za privedenie technickej infraštruktúry k hranici pozemku a nie kúpa tejto infraštruktúry. Uvedená infraštruktúra nemohla byť ani predmetom kúpy, lebo v čase podpisu kúpnych zmlúv neexistovala a nemohla byť predmetom občianskoprávných vzťahov. Bolo možné len uzavrieť zmluvu o budúcej zmluve o prevode vlastníctva k infraštruktúre, ktorú je treba považovať za nehnuteľnú vec, ktorá sa nezapisuje do katastra nehnuteľností, avšak k jej prevodu môže dôjsť len na základe písomnej dohody s overenými podpismi s presným vymedzením veľkosti jednotlivých spoluvlastníckych podielov. V kúpnych zmluvách absentuje vymedzenie veľkosti spoluvlastníckych podielov, ktoré mali byť prevedené na kupujúcich, preto aj v prípade, že by súd mal za to, že úmyslom zmluvných strán bol aj prevod spoluvlastníckeho práva k infraštruktúre, takýto prevod by bol podľa názoru žalovaného absolútne neplatný pre jeho neurčitosť. Ďalej uviedol, že vlastník komunikácie a chodníkov (objekt SO201 a SO202) V., a.s. mal pripravenú darovaciu zmluvu, ktorou chcel vlastníctvo k týmto komunikáciám previesť na Hlavné mesto SR Bratislavu. Uzatvorenie tejto zmluvy bolo znemožnené vyhlásením konkurzu na majetok úpadcu V., a.s..

Po podaní odvolania Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 29.februára 2008, č.k. 35 Cbi 45/04-272 uložil žalobcom 1/, 2/, 25/ a 27/ povinnosť zaplatiť spoločne a nerozdielne na účet súdu súdny poplatok za žalobu v sume 225 381,-- Sk. Poukázal pritom na položku 2 písm. a/ Sadzobníka súdnych poplatkov.

Aj proti tomuto rozhodnutiu podali žalobcovia 1/, 2/, 25/ a 27/ odvolanie. Žiadali napadnuté uznesenie zmeniť a odvolateľom uložiť poplatkovú povinnosť vo výške 3 000,-- Sk podľa položky 2 písm. b/ Sadzobníka súdnych poplatkov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods.2 O.s.p.) prejednal odvolania podľa § 212 ods.1 O.s.p. a po preskúmaní napadnutých rozhodnutí ako aj konania, ktoré im predchádzalo, dospel k záveru, že odvolaniam nie je možné vyhovieť.

Predmetom odvolacieho konania je vylúčenie technickej infraštruktúry v zložení: objekt SO 202 - verejné komunikácie a chodníky v obytnom súbore B. v zložení: komunikácia SO 1 s názvom ulica N. a komunikácia SO 2 s názvom ulica K., postavené na pozemku parc.č. 5458/19, druh pozemku ostatné plochy o výmere 1281 m² a na pozemku parc.č. 2458/49, druh pozemku ostatné plochy o výmere 840 m², zapísané na LV č. 4496 pre k.ú. R., Katastrálny úrad Bratislava, Správa katastra hlavného mesta SR Bratislavy (ďalej len technická infraštruktúra), zo súpisu konkurznej podstaty úpadcu P., a.s. „v konkurze“.

Z dokazovania vykonaného súdom prvého stupňa vyplýva, že žalobcovia uzavreli s V., a.s., Hlinská 40, neskôr P., a.s. „v konkurze“, kúpne zmluvy, predmetom ktorých bola kúpa pozemkov v Bratislave, katastrálne územie R..

Žalobcovia vlastnícke právo k vyššie uvedenej technickej infraštruktúre odvodzujú od článku IV. kúpnych zmlúv. Podľa ktorého v kúpnej cene je zahrnuté aj vybudovanie technickej infraštruktúry k hranici predmetu prevodu a príprava územia v rozsahu projektovej dokumentácie k stavebnému povoleniu stavby pod názvom“ Infraštruktúra súboru rodinných domov P.“, vypracovanej Ing. A. a v zmysle „Podmienok prevodu stavebných pozemkov pre výstavbu rodinných domov do osobného užívania v B.“.

Z citovaného ustanovenia vyplýva, že žalobcovia ako kupujúci pozemkov, okrem zaplataenia kúpnej ceny za pozemok, prispeli aj presne nešpecifikovanými finančnými prostriedkami k vybudovaniu technickej infraštruktúry, ktorej obsahom boli aj predmetné prístupové cesty a chodníky k obytnému súboru. Z citovaného článku však nevyplýva vôľa zmluvných strán uzavrieť v budúcnosti zmluvu o predaji pozemkov, na ktorých sú vybudované predmetné komunikácie, ani uzavrieť zmluvu o prevode vlastníctva k technickej

infraštruktúre, nie je ani vyjadrené akým podielom z kúpnej ceny nehnuteľnosti prispeli jednotliví kupujúci finančnými prostriedkami na vybudovanie technickej infraštruktúry, taktiež z citovaného článku nevyplýva spoluvlastnícky podiel žalobcov. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na skutkové a právne závery súdu prvého stupňa, ktoré si v celom rozsahu osvojuje a poukazuje na ne.

Z uvedených dôvodov súd prvého stupňa rozhodol vecne správne, keď potom ako dospel k záveru, že žalobcovia nepreukázali vlastníctvo k predmetnej infraštruktúre, žalobu o vylúčenie majetku z konkurznej podstaty zamietol. Odvolací súd preto napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa ustanovenia § 219 O.s.p. potvrdil.

Pokiaľ ide o rozhodnutie o uložení poplatkovej povinnosti za žalobu odvolací súd poukazuje na ustanovenie § 13 ods.1 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch. Podľa uvedeného ustanovenia poplatok alebo doplatok poplatku nemožno vyrubiť po uplynutí troch rokov od konca kalendárneho roka, v ktorom sa stal splatným. Žalobca podal žalobu na súd 25. júna 2004 a podľa ustanovenia § 5 ods.1 zákona o súdnych poplatkoch poplatok za podanie žaloby sa stal splatným 25.júna 2004. V zmysle ustanovenia § 13 ods.1 zákona č. 71/1992 Zb. súd nemohol vyrubiť súdny poplatok za žalobu uznesením z 29.2.2008, t.j. po uplynutí troch rokov od konca kalendárneho roka, v ktorom sa stal splatným. Z uvedeného dôvodu odvolací súd napadnuté uznesenie podľa ustanovenia § 221 ods.1 O.s.p. zrušil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol tak, že úspešný žalovaný má právo na náhradu trov odvolacieho konania (§ 224 ods.1 v spojení s § 142 ods.1 O.s.p.). Žalovaný bol v odvolacom konaní zastúpený advokátom, ktorý vykonal jeden úkon právnej pomoci (vyjadrenie k odvolaniu), za čo mu patrí odmena v sume 29 050,-- Sk a paušálna náhrada v sume 190,-- Sk, spolu 29 240,-- Sk (§ 10 ods.1, § 14 ods.1 písm.c/. § 15 písm.a/).

P o u č e n i e: Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 27. novembra 2008

JUDr. Anna Marková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: M.